

- 4) Εμπίπτει ο συνοφειλέτης συμβάσεως πιστώσεως στην έννοια του «καταναλωτή», όπως ορίζεται στο άρθρο 2, στοιχείο β', της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, και στο άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ;
- 5) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, τηρείται η αρχή της αποτελεσματικότητας των αναγνωριζόμενων από τις οδηγίες δικαιωμάτων στην περίπτωση που το ποσό των τόκων, των προμηθειών και των εξόδων γνωστοποιείται μόνο στον κύριο οφειλέτη μέσω μηνιαίας καταστάσεως λογαριασμού ή αναρτήσεως στην έδρα της τράπεζας;
- 6) Έχει η οδηγία 87/102/ΕΟΚ την έννοια ότι η τράπεζα οφείλει να ενημερώνει γραπτώς τόσο τον οφειλέτη όσο και τον συνοφειλέτη σχετικά με το μέγιστο πιστωτικό όριο, τους ετήσιους τόκους και τα έξοδα που προέκυψαν από την ημερομηνία συνάψεως της συμβάσεως πιστώσεως, καθώς και σχετικά με τις προϋποθέσεις τροποποίησης των εν λόγω στοιχείων, τη διαδικασία καταγγελίας της συμβάσεως πιστώσεως και κάθε τροποποίηση η οποία επέρχεται κατά τη διάρκεια της συμβάσεως πιστώσεως και αφορά τους ετήσιους τόκους ή τα έξοδα που προέκυψαν μετά τη σύναψη της συμβάσεως πιστώσεως, στο χρονικό σημείο επελεύσεως των εν λόγω τροποποιήσεων, μέσω συστημένης επιστολής με απόδειξη παραλαβής ή μέσω καταστάσεως λογαριασμού παρεχόμενης χωρίς χρέωση;

(¹) Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, σ. 29).

(²) Οδηγία 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη (ΕΕ 1987, L 42, σ. 48).

(³) Οδηγία 98/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, σχετικά με την τροποποίηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη (ΕΕ L 101, σ. 17).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Cluj (Ρουμανία) στις 22 Ιουλίου 2014
— SC Capoda Import-Export SRL κατά Registrul Auto Român και Benone-Nicolae Bejan**

(Υπόθεση C-354/14)

(2014/C 361/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Cluj

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: SC Capoda Import-Export SRL

Καθών: Registrul Auto Român και Benone-Nicolae Bejan

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το δικαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ειδικότερα το άρθρο 34 ΣΛΕΕ, το άρθρο 31, παράγραφος 1, της οδηγίας 2007/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Σεπτεμβρίου 2007, για τη θέσπιση πλαισίου για την έγκριση των μηχανοκίνητων οχημάτων και των ρυμουλκούμενων τους, και των συστημάτων, κατασκευαστικών στοιχείων και χωριστών τεχνικών μονάδων που προορίζονται για τα οχήματα αυτά (¹), και το άρθρο 1, στοιχεία κ' και κα', του κανονισμού (ΕΚ) 1400/2002 της Επιτροπής (²), την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση, όπως αυτή του άρθρου 1, παράγραφος 2, του Ο.Γ. (Ordonanța Guvernului, κυβερνητικού διατάγματος) 80/2000, στον βαθμό που η ρύθμιση αυτή επιβάλλει μέτρο ισοδύναμο αποτελέσματος με ποσοτικό περιορισμό επί των εισαγωγών, κατά το μέρος που σύμφωνα με την εν λόγω ρύθμιση, για την ελεύθερη κυκλοφορία (πώληση, διανομή) των νέων προϊόντων και αναλώσιμων υλικών που περιλαμβάνονται στην κατηγορία εκείνων που αφορούν την οδική ασφάλεια, την προστασία του περιβάλλοντος, την ενεργειακή απόδοση και την προστασία κατά της κλοπής των αυτοκινήτων, απαιτούνται είτε η υποβολή από τον πωλητή/διανομέα/έμπορο πιστοποιητικού εγκρίσεως τύπου ή πιστοποιητικού για τον σκοπό της θέσεως σε κυκλοφορία ή/και της εμπορίας, το οποίο χορηγείται από τον κατασκευαστή, είτε, αν ο πωλητής/διανομέας/έμπορος δεν έχει εξασφαλίσει ή δεν κατέχει τέτοιο πιστοποιητικό, η διεκπεραίωση της διαδικασίας εγκρίσεως των εν λόγω προϊόντων από το Registrul Auto Român (ρουμανικό μητρώο οχημάτων, στο εξής: RAR) και η εξασφάλιση πιστοποιητικού εγκρίσεως τύπου για τον σκοπό της θέσεως σε κυκλοφορία και/ή της εμπορίας, το οποίο χορηγείται από τον RAR, λαμβανομένου υπόψη ότι, μολονότι ο πωλητής/διανομέας/έμπορος κατέχει πιστοποιητικό συμμορφώσεως για τους σκοπούς της θέσεως σε κυκλοφορία και/ή της εμπορίας των ανταλλακτικών το οποίο του παρέσχε διανομέας άλλου κράτους μέλους της ΕΕ, ο οποίος διανέμει ελεύθερα τα εν λόγω ανταλλακτικά στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους της ΕΕ, το ως άνω πιστοποιητικό δεν επαρκεί για την ελεύθερη κυκλοφορία/πώληση/διανομή των εν λόγω εμπορευμάτων;

- 2) Έχει το δικαίωμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ειδικότερα το άρθρο 34 ΣΛΕΕ, όσον αφορά την έννοια του «μέτρου ισοδυνάμου αποτελέσματος με ποσοτικό περιορισμό», το άρθρο 31, παράγραφος 1, της οδηγίας 2007/46/ΕΚ και το άρθρο 1, στοιχεία κ' και κα', του κανονισμού (ΕΚ) 1400/2002 της Επιτροπής, την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία ορίζει ότι δεν επαρκεί για την ελεύθερη εμπορία νέων προϊόντων και αναλώσιμων υλικών που περιλαμβάνονται στην κατηγορία εκείνων που αφορούν την οδική ασφάλεια, την προστασία του περιβάλλοντος, την ενεργειακή απόδοση και την προστασία κατά της κλοπής των αυτοκινήτων, το πιστοποιητικό συμμορφώσεως για τους σκοπούς της θέσεως σε κυκλοφορία και/ή της εμπορίας το οποίο παρέσχε ο διανομέας άλλου κράτους μέλους της ΕΕ σχετικά με νέα προϊόντα και αναλώσιμα υλικά που περιλαμβάνονται στην κατηγορία εκείνων που αφορούν την οδική ασφάλεια, την προστασία του περιβάλλοντος, την ενεργειακή απόδοση και την προστασία κατά της κλοπής των αυτοκινήτων, λαμβανομένου υπόψη ότι ο εν λόγω διανομέας άλλου κράτους μέλους της ΕΕ διανέμει ελεύθερα τα εν λόγω ανταλλακτικά στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους της ΕΕ και διευκρινιζόμενου ότι, κατά το εν λόγω πιστοποιητικό, τα εν λόγω ανταλλακτικά μπορούν να διατίθενται στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

⁽¹⁾ ΕΕ L 263, σ. 1.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1400/2002 της Επιτροπής, της 31ης Ιουλίου 2002, για την εφαρμογή του άρθρου 81, παράγραφος 3, της Συνθήκης σε ορισμένες κατηγορίες κάθετων συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών στον τομέα της αυτοκινητοβιομηχανίας (ΕΕ L 203, σ. 30).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 11 Αυγούστου 2014 — Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer) κατά Société Sodiaal International

(Υπόθεση C-383/14)

(2014/C 361/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίον: Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Αναρρεσίβλητη: Société Sodiaal International

Προδικαστικό ερώτημα

Εφαρμόζονται οι διατάξεις του τετάρτου εδαφίου του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 2988/95 ⁽¹⁾, δυνάμει των οποίων «η παραγραφή επέρχεται το αργότερο κατά τη λήξη χρονικού διαστήματος ίσου τουλάχιστον του διπλασίου της προθεσμίας παραγραφής, εφόσον η αρμόδια αρχή δεν έχει επιβάλει κάποια κύρωση, εκτός από τις περιπτώσεις που η διοικητική διαδικασία ανεστάλη σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1», του κανονισμού αυτού, αποκλειστικώς στην περίπτωση κατά την οποία η αρμόδια αρχή, κατά τη λήξη χρονικού διαστήματος ίσου προς το διπλάσιο της προθεσμίας παραγραφής, δεν έχει απαγγείλει καμία κύρωση κατά την έννοια του άρθρου 5 του κανονισμού, ή εφαρμόζονται επίσης στην περίπτωση κατά την οποία, εντός του προαναφερθέντος χρονικού διαστήματος, δεν έχει ληφθεί κανένα διοικητικό μέτρο κατά την έννοια του άρθρου 4 του κανονισμού;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 312, σ. 1).